

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 25. Paulicianorum Seditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. cessabat, ut ad Fidem converteretur, ce-
A. C. 844. jus prima principia jam ante ex Theodo-
 ri Monachi sermonibus hauserat. Et ipse
 quidem antiquæ superstitioni ad extre-
 mum inhæsit; at jacta fidei semina suo
 tempore fructus dederunt.

§. XXV.

Paulicianorum Seditio.

Petr. Sic.
p. 70.

Sup. lib.
XLVI. §.
54.

v. Cedr. to. I.
p. 433.

Imperatrix, rebus cum Bulgaris ita com-
 positis, ad convertendos Paulicianos
 seu Manichæos Armeniæ, vel certe de-
 lendos, si flecti non possent, animum
 adjecit. Illos Imperator Michael Curo-
 palata, ut diximus, persecutus fuerat,
 & Leo Armenus ejus Successor multos,
 nimirum illos omnes, qui in Provinciis
 Romano Imperio subditis degebant, nec-
 cari jusserat. Hæc mandata usque in
 Armeniam ad Thomam Episcopum Neo-
 cæsariensem & Paracondatium Exarchum
 pervenerant, qui Sectæ illius principes
 interfecerunt. Postea vero Exarchus a
 quibusdam Sergii Discipulis, quos græ-
 ce *Astates*, id est, vagabundos nomina-
 bant, insidiis capitur & jugulatur, dum
 interim ab aliis, quos *Cynochorites*, id
 est, Canes rurales vocabant, Metropoli-
 ta perimitur. Peracto facinore Vaga-
 bundi Melitinam in Armenia effugiunt,
 ubi indulgente Saracenorum Præfecto in
 loco *Argous* dicto sedem figunt, & Vaga-
 bundi

Sæculum IX.
A. C. 844.

gabundi esse desinunt. Illo deinde fœdissima Sectæ homines undique confluentes ex Romanorum terris prædas agere cœperunt. Sed breve fuit Sergii regnum, quippe postquam aliquot annis in illo loco *Argous* moratus fuisset, a quodam, cui nomen *Zanion*, trucidatus est. Is in monte inventum, asseres secantem, rapta de manibus ejus securi, capite truncavit, sub annum octingentesimum trigesimum quintum, Theophilo Imperatore. Nam Sergius post regnum Irenis annis triginta quatuor turpis Sectæ caput fuerat, cujus Discipuli, arcanorum consciï Michael, Canacoris, Joannes invisibilis, Theodotus, Basilus, Zosimus pluresque alii extitere. Sublato Sergio nullum Præpositum eligere placuit, sed æquali potestate Senatores esse; sibi que subiectos habebant Presbyteros, quos Notarios appellabant.

Hic Paulicianorum erat status, cum Theodora homines extirpare aggressa est. (*) Missis tribus militum Præfectis centum ferme millia obscenam Sectam profitentium interfecit. Hi suspendio, alii capitis obruncatione, alii in mare præcipitati perierunt. Eorum Bona Impera-

D d 2

pera-

(*) Malum consilium, & adversum Doctrinæ SS. Patrum! qui non hominem, sed peccatum, sed Hæresim destructam volebant,

Sæculum IX.
A. C. 844. peratoris patrimonio adscripta. Inter
 copiarum Duces, quibus Theodotus Stra-
 tegus, seu Orientis Præfectus, impera-
 bat, erat quidam Carbeas, Secta Pauli-
 cianus. Is dolore infaniens, quod pe-
 rentem in patibulo expirantem vidisset,
 cum sociis quinque Melitinam fugit, ubi
 a Musulmannorum Emiro benigne excep-
 tus, inde postea Califam adiit, qui ve-
 nientem hospitem inter maximi honoris
 signa amplexus est. Fœdere deinde in-
 to Carbeas ejusque satellites adversus
 Romanos cum Musulmannis militare coe-
 perunt amplissima spe sortis optimæ con-
 cepta, nam permulti sub signa Paulicia-
 norum convolaverant. Imo urbem *Ar-
 gous*, pristinam sedem suam, repararunt,
 Amaram a fundamentis extruxerunt, &
 numero ad eos confugientium semper
 crescente novam civitatem, ab ipsis Te-
 phricam, seu Tibricam dictam, condide-
 runt. In ea Carbeas Sedem fixit, ut a
 Musulmannorum Melitensium jugo &
 ceterorum hominum strepitu esset re-
 motior. Itaque cum inter Armeniam
 & Romanorum Ditiones medius habita-
 ret, eo libentius subditi imperata face-
 bant, & ad diripiendos captivos manus
 commodabant. Illos vero, qui captivi-
 tatis impatientes obedire pertinaciter
 recusabant, Musulmannis venundabat.
 Romani Imperii fines, quam Pontum Eu-
 xinum

xinum spectant, vastabat, cunctos Sectæ Sæculum IX.
 suæ inter Romanos vita periclitantes re- A. C. 845.
 cipiebat, homines vitæ licentia & ulti-
 ma scelera ausos ad armorum societatem
 invitabat. Ita tantum abfuit, ut Theo-
 dora Imperatrix hanc pestem extingue-
 ret, ut multo magis incrementa addide-
 rit, & Musulmannis auxilia contra Ro-
 manos præbuerit.

§. XXVI.

Martyrum Amoriensium ultima.

Hucusque Christiani in excidio civita- Sup. §. 2.
 tis Amoriensis capti in obscuro car- Acta c. 3.
 cere contabescere cogebantur. Tandem Boll. to. 6.
 post septem annorum spatium Boidizius p. 464.
 civitatis proditor, qui circumcisionem
 pati & ad Mahometem deficere non ex-
 horruerat, die quinta Martii, anno octin-
 gentesimo quadragesimo quinto, sub no-
 ctē ad januam ergastuli venit, Con-
 stantinum Aetio Patricio a secretis vo-
 cat, & vocem per foramen immittens,
 attendere jubet, ne quis explorator lo-
 quentes audiret. Tum dixit: *Ego qui-*
dem Patricium, Dominum tuum, semper
amavi; cum ergo certissime sciam, statu-
tum esse Califæ, eum crastina interficere,
nisi flecti se sinat, & cum ipso in oratione
communicet, accurvi celeviter, ut consi-
lium vobis aperirem, quo si usi fueritis,
salvi esse potestis. Permove Dominum
 D d 3 *tuum,*